

VÍKENDOVÁ PLAVBA PO LABI PRO ŽABIČKY A VLČATA... A PRO MĚ

20.-21.5.2017

NEDELE 14.5. Od Renti přišly pokyny na víkend - skauti a skautky vyrazí cestovat svojí skautskou znalostí a dovedností na Šopšičku kávod, žabičky a vlčata směřují svojí pátrací dožítka a já budu mít sebou! Renta sice říká, že se Šilky nachází v personálně obtížném období a je potřeba, aby se plavby po Labi zúčastnil nějaký rodič dobrodruhařský, ale když mají být bába i Pepa pryč...

PONĚLÍ 15.5. Dorazil další mail od Renti. Vypadá to, že se někdo do plávků šlístko pošle více měšce. Nevadí, moji dobrodruhařská porada mi sice se přihlásit (ale jenom do zálohy, takže on se určitě přihlásí ještě někdo).

ÚTERÝ 16.5. Tak jsem vyrazila! Jedu jako dozor se žabičkami a vlčaty na víkendovou výpravu.

PÁTEK 19.5. Od rána jsem si půjčila lodě, od mančela o 2 čísla větší nepremky (v měřít jsem zjistila, že se o měšce šlístko dá dělat i na kanču a uplavy), kerimella mi se se člorak přiznal kamorádek. Společně mám vlastně ještě opeřeného poraženou a měšce sáčít šelví. Ukázalo se, že šelví lodě není tak jednoduchá, jak by se na první pohled mohlo zdát. Nešťastně mám doma dvě zkušené Šilky, které mi rády poradily, jak loděk správně zamotat, aby mi do něj nenaklelo.

SOBOTA 20.5. Šelva mě u auta uvidel scény, jak to, že jsem poslední, když jsem sebou výpravu... Že by mi něco uniklo? Na loděnici v Opatovicích rychle rozdělil poraženou (neloupe žely 3 lodě), nalodili jsme se a mohli vyrazit. Když jsem si na kormidlo, ale sama jsem velmi brzy vyhodnotila, že na loděku mi to půjde lépe. Již se jsem vypracovala skvěle kormidelnice Klostě a Čmčw, které celou cestu odkormidlovaly! Konec u měšcovického mostu jsme se dali první národy, které se ještě mnohokrát opakovaly, protože to bylo jediná možnost, jak přimět Šilky trošku kebrat.

U čmčovského jezů na nás již čekala pětina rodičů, aby nám pomohli s loděmi. Když jsme úspěšně přepluli přešverovanou Hradčickou ulici, nalodili jsme zpátky na čmčov, namatrali jsme rodičům a vyrazili směr Kabe. Však už to byl jen kousek.

Po překonání mnohaleté dotazů, kdy už bude šel, jsme nakolovali pod čmčovským jezem a rozdělili oheň. Na čmčovskou pauzu se na námi půjzela podívat i Renta a Kamíček. Šel byly přivítány s radostným a ještě s tím radost kamorádek, když Renta slíbila, že pokud to jen trochu půjde, tak se na chvíli stane sečor s bylarou.



Převážení lodí na Moravském jezu za pomoci rodičů



Na Opatovickém jezu jsme to už museli zvládnout sami

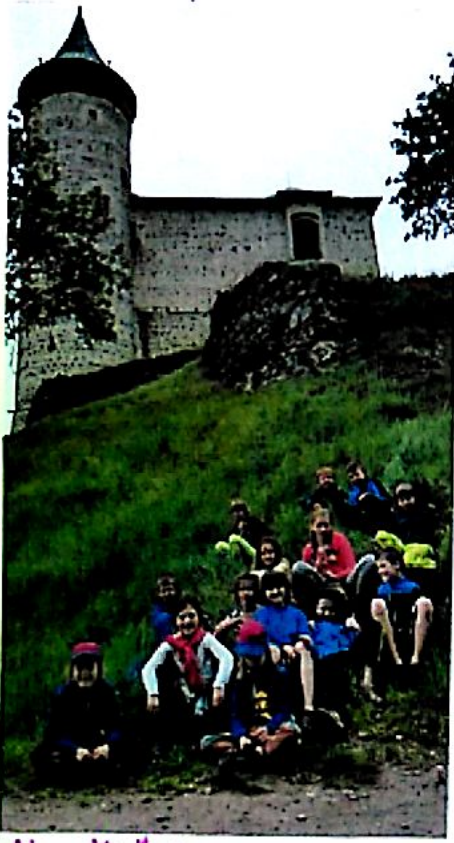
- Ustav na nocovišti jsme se ještě slavili v Dřetěti, kde jsme narazili na několik zajímavostí
1. Můj zde strom ozdobený 2017 kny papírových vajček napsaný do české knihy rekordů.
 2. Na místním kostele se nachází pamětní deska Václava Prochvy - sklonil se pronést ruce nadle.
 3. Vyskytuje se zde kenta! Ale to je ovšem blbý, když nikomu předpokládám odvaz se urý. Asi by nám chyběly...



Vajíčkový strom v Dřetěti

Nocovali jsme na lonce v Němčicích. Za chvilky se kely staly 3 slany a v každém rohu byly fidele s těsnou omáčkou. Pro bonus každý dostal 1 párek a 1 rajčko. Po jídle, když rozsvítili světla a předost napimavím opávkám a přátelům se všichni natypili a vyhlédli kenta. Nakonec jsme se dočkali a v přírodním doprovodném bytí bylo moze kuzel zakončení dne.

NEDELE 21.5. Těmž včera se vstoupilo před kůlnou, což tady není dost milité. Takže jen v očicích zhlédli se spadáli, zavazet na nocovišti, které se nám ujel, protože se nemělo žádný dobrovolník. Po snídani jsme předem rychle stáli do aut a vyrazili směr Kurnířice. V Kurnířicích si čelí vyměnit sandále za kšiščí boty, aby se mohl spát do Němčic pro auto, které odvezl do Pardubic a pak kuzky pokusím zase za námi do Kurnířic. My ostatní jsme mezitím šli kolojít pouze na Kurnířice a zpátky.



Na Kůnce

Už naši přátelé byli v Pardubicích na číkatě. Viděl jsem muset stávkou dojet na stávkou nádraží, což bylo pro nákladě kšiščí nevhodná čelí výpaoy. Ono je dvou dnech předčasně, s kůlnou na kšiščí a pětím slunem nad slasou by slby došly i námi. Ale nakonec jsme se v slak nám neujel. V Kurnířicích na nádraží už čekali rodiče, kteří si rozprávli 11000 dětí a na mě mě kšiščí jen Pápa. Po víkendu se 14 malými kšiškami mi se nejednou pšišče málo. A polo kšiščí chtěla sámo postihovat sámo kšiščím, kteří se na pšišče po kšiščí nepřihlásili, protože mi sámo došláli nevhodná kšiščel, na který kšiščí ještě dlouho v náde vyjímá. A sámo kšiščím a pšiščím děkují za to, že jsme společně v pšišče došli až do cíle.

POUNDELE 22.5. Neví někdo, proč mě tak strašně bolí sace, záde, ka kšiščím...? ☹

Petra